

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 279/2022-48

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Dášou Komkovou, advokátkou, Hlavná 27, Prešov, proti postupu Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 78/2018 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 9 C 11/2017) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 78/2018 **boli porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Trebišov **p r i k a z u j e** v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 78/2018 konať bez zbytočných prietahov.
3. Okresný súd Trebišov **je p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **492,31 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 1. apríla 2022 domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom

pod sp. zn. 2 C 78/2018 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 9 C 11/2017) (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal proti Slovenskej republike, v zastúpení Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvom financií Slovenskej republiky a Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, na okresnom súde 2. mája 2017 žalobu o náhradu škody v sume 1 000 000 000 eur s príslušenstvom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Pôvodne bola jeho vec zaregistrovaná a vedená na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 11/2017. Uvádza, že okresný súd vec uznesením z 27. júla 2018 postúpil Okresnému súdu Bratislava I a jeho vec bola opäť „postúpená“ okresnému súdu. V súčasnosti sa vec aktuálne vedie pod sp. zn. 2 C 78/2018. Sťažovateľ namieta, že do podania ústavnej sťažnosti jeho žaloba nebola podľa neho okresným súdom riadne prejednaná, nevykonalo sa ani jedno pojednávanie, a preto nie je o nej meritorne rozhodnuté ani v prvom stupni. Napadnuté konanie podľa jeho názoru trvá extrémne dlho, viac ako 4 roky a 5 mesiacov, čo je podľa neho z ústavného hľadiska neprijateľné a neakceptovateľné.

3. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom okresného súdu porušené boli, prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu finančné zadost'učinenie vo výške 300 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 279/2022-19 z 1. júna 2022 ju prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

II.1. Vyjadrenie okresného súdu:

5. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k prijatej ústavnej sťažnosti.

6. Podpredsedníčka okresného súdu v prípise č. k. 1 SprV 260/2022-28 z 30. júna 2022 k ústavnej sťažnosti v podstatnom uviedla, že od doručenia návrhu žaloba nebola úplná, k jej doplneniu došlo až 23. februára 2018, až potom okresný súd mohol pristúpiť k jej doručeniu žalovaným na vyjadrenie. Do pozornosti dala aj skutočnosť, že žalovaný v 1. rade opakovane žiadal súd o predĺženie lehoty na vyjadrenie k žalobe, a to vzhľadom na náročnosť predmetu konania. Ďalej tiež uviedla, že okresný súd postúpil vec Okresnému súdu Bratislava I na základe námietky miestnej nepríslušnosti žalovaného v 3. rade. Okresný súd po vrátení veci a pridelení nového

advokáta sťažovateľovi (Centrom právnej pomoci, pozn.) žiadal od sťažovateľa, aby zdôvodnil pasívnu legitimitáciu každého žalovaného v konaní pri každom nároku samostatne, pričom ho musel viackrát urgovať. Vyjadrenie sťažovateľa v tomto smere bolo doručené súdu až po vyše 4 mesiacoch 28. novembra 2019. Okresný súd uznesením z 8. marca 2022 vyzval sťažovateľa na doplnenie podania z 12. februára 2017, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu žalobou o ďalšie náležitosti, na ktorú sťažovateľ reagoval podaním doručeným 24. mája 2022, ktorým žiadal súd o predĺženie lehoty vzhľadom na náročnosť veci. Následne 1. augusta 2022 bolo doručené vyjadrenie sťažovateľa. Vychádzajúc z uvedených skutočností, okresný súd konštatoval, že z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že sťažovateľ a jeho právni zástupcovia spôsobovali prietahy tým, že nepodali kvalifikovanú žalobu s náležitosťami, opakovane nereagovali včas, resp. žiadali o predĺženie lehoty na podanie svojich vyjadrení.

7. Čo sa týka skutkovej a právnej zložitosti sporu, okresný súd uviedol, že ide o skutkovo aj právne zložitú vec. O tom svedčí aj konanie strán sporu, ktorí opakovane žiadali o predĺženie lehoty na vyjadrenie z dôvodu skutkovej a právnej náročnosti prejednávanej veci. V nadväznosti na to bolo potrebné posudzovať viacero parciálne uplatnených nárokov vo väzbe na skutkové tvrdenia sťažovateľa a obranu žalovaných. V tejto súvislosti okresný súd musel odstraňovať nedostatky a nejasnosti v súvislosti s jednotlivými uplatnenými nárokmi sťažovateľom v samotnej žalobe a následne aj nejasnosti v ostatných podaniach sťažovateľa.

8. K postupu súdu v napadnutom konaní okresný súd uviedol, že isté obdobia bol súd nečinný z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu zákonnej sudkyne a následne po pridelení veci novej zákonnej sudkyne, a to v období od 18. novembra 2020 do 8. marca 2022.

9. Na základe uvedeného okresný súd vyjadril názor, že dôvody majúce za následok prietahy v konaní na strane sťažovateľa vysoko prevyšujú objektívne dôvody na strane súdu, ale mieru zavinenia ponechal na úvahe ústavného súdu. V závere svojho stanoviska vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci. Ústavnému súdu bol spolu s vyjadrením okresného súdu predložený aj súdny spis spolu s vyjadrením zákonnej sudkyne.

10. Ústavný súd pre účely tohto nálezu spracoval vlastnú chronológiu procesných úkonov okresného súdu a strán napadnutého konania, z ktorej vyplývajú tieto relevantné skutočnosti:

- 22. februára 2017 - doručený návrh sťažovateľa na zaplatenie 1 000 000 000 eur s prísl., spojený so žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu,
- 27. marca 2017 – okresný súd prípisom vyzval navrhovateľa na vyplnenie príslušného tlačiva,
- 11. apríla 2017 – doručené vyplnené tlačivo a vyjadrenie sťažovateľa týkajúce sa jeho žiadosti adresovanej Centru právnej pomoci,
- 25. mája 2017 – okresný súd uznesením sťažovateľovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov,
- 16. júna 2017 – sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia,

- 6. septembra 2017 – žiadosť sťažovateľa o predĺženie lehoty na doplnenie žaloby,
- 21. septembra 2017 – doručené podanie sťažovateľa s prílohami,
- 13. októbra 2017 – doručené podanie sťažovateľa s listinnými dôkazmi,
- 7. decembra 2017 – doručenie rozhodnutia Centra právnej pomoci sťažovateľom, plná moc pre advokáta,
- 21. decembra 2017 – okresný súd uznesením zrušil rozhodnutie o oslobodení od súdnych poplatkov,
- 18. januára 2018 – výzva okresného súdu na doplnenie žaloby o rovnopisy príloh a či sťažovateľ doplní žalobu tak, ako to avizoval v poslednom podaní,
- 30. januára 2018 – odpoveď právneho zástupcu sťažovateľa so žiadosťou o predĺženie lehoty o tri mesiace na doplnenie žaloby,
- 1. marca 2018 – okresný súd uznesením vyzval žalovaných na vyjadrenie k žalobe a označenie dôkazov,
- 3. apríla 2018 – doručené vyjadrenie žalovaného v 2. rade,
- 2. mája 2018 – doručené vyjadrenie žalovaného v 3. rade,
- 3. mája 2018 – žiadosť žalovaného v 1. rade o predĺženie lehoty na vyjadrenie vzhľadom na náročnosť získania všetkých podkladov,
- 7. mája 2018 – výzva okresného súdu sťažovateľovi, aby sa vyjadril k vyjadreniam žalovaných v 2. a 3. rade,
- 25. júna 2018 – doručené podanie sťažovateľa k vyjadreniu žalovaného v 2. a 3. rade,
- 3. júla 2018 – doručené vyjadrenie žalovaného v 1. rade,
- 24. augusta 2018 – postúpenie veci Okresnému súdu Bratislava I,
- 11. októbra 2018 – nesúhlas Okresného súdu Bratislava I, predloženie veci Krajskému súdu v Bratislave,
- 29. októbra 2018 – rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o dôvodnosti nesúhlasu s postúpením veci,
- 9. novembra 2018 – vec vrátená okresnému súdu,
- 20. decembra 2018 – výzva okresného súdu sťažovateľovi, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného v 1. rade, výzvy žalovaným, aby sa vyjadrili k vyjadreniam sťažovateľa,
- 4. januára 2019 – doručené podanie sťažovateľa,
- 24., 25. a 28. januára 2019 – doručené dupliky žalovaných v 2. a 3. rade,
- 30. januára 2019 – doručené podanie sťažovateľa,
- 20. februára 2019 – okresný súd uznesením vyzval žalovaného v 1. rade, aby sa vyjadril k vyjadreniu sťažovateľa,
- 29. marca 2019 – doručené vyjadrenie žalovaného v 1. rade,

- 10. júna 2019 – okresný súd vyžiadal rozhodnutia súvisiace s vecou od dotknutých orgánov,
- 20. júna 2019 – doručená plná moc pre nového advokáta sťažovateľa,
- 1. augusta 2019 – výzva právnenému zástupcovi sťažovateľa, aby odôvodnil, z čoho odvodzuje kompetenciu žalovaných konat' za štát a uviesť právne dôvody ku konkrétnym uplatneným nárokom,
- 23. septembra 2019 – urgencia právneho zástupcu k výzve z 1. augusta 2019,
- 4. novembra 2019 – opakovaná urgencia právneho zástupcu k výzve z 1. augusta 2019,
- 18. novembra 2019 – doručené podanie sťažovateľa,
- 13. januára 2020 – výzva právnenému zástupcovi sťažovateľa, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného v 1. rade,
- 19. januára 2022 – urgencia sťažovateľa týkajúca sa jeho návrhu na vydanie rozsudku pre zmeškanie,
- 8. marca 2022 – okresný súd uznesením vyzval právneho zástupcu sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu a špecifikáciu jednotlivých nárokov s uvedením rozhodných skutočností,
- 22. mája 2022 – právny zástupca sťažovateľa žiada o predĺženie lehoty na vyjadrenie v zmysle uznesenia z 8. marca 2022,
- 10. júna 2022 – návrh sťažovateľa na vydanie rozsudku pre zmeškanie.

II.2. Replika sťažovateľa:

11. Stanovisko okresného súdu bolo zaslané na vyjadrenie sťažovateľovi, ktorý vo svojej replike doručenej ústavnému súdu 16. augusta 2022 v podstatnom uviedol, že žaloba podľa jeho názoru obsahovala všetky rozhodné skutočnosti podľa vtedy platného práva. Taktiež vyjadril názor, že okresnému súdu nič nebránilo nariadiť pojednávanie.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

12. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) so súhlasom účastníkov konania upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, stanoviskom okresného súdu, ako aj s obsahom dotknutého súdneho spisu, ktorý si zadovážil, dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

13. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie, či postupom okresného v napadnutom došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 90/2010).

15. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019).

16. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

17. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetné konanie možno vzhľadom na predmet žaloby, tak ako je vymedzený v žalobe samotnej, považovať za skutkovo a právne náročný prípad. Vychádzajúc z obsahu spisu a koncepcie žaloby, konštatuje, že už len oboznámenie sa s rozsiahlymi podaniami sťažovateľa a jeho prílohami, najmä rozhodnutiami orgánov verejnej moci, ktorými mala byť sťažovateľovi spôsobená škoda, si vyžadovalo neštandardne dlhú dobu. Na druhej strane konštatuje, že samotnou skutkovou a právnou náročnosťou nemožno ospravedlniť doterajší postup okresného súdu a fázu rozhodovania, v ktorej sa vec nachádza.

18. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd, vychádzajúc z obsahu súdneho spisu okresného súdu, konštatuje, že sťažovateľ v podstatnej miere prispel k doterajšej dĺžke napadnutého konania. K tomuto záveru dospel s prihliadnutím na obsah spisu, najmä však nedostatočného vymedzenia pasívnej legitimácie žalovaných v rámci skutkových tvrdení sťažovateľa a jednotlivých parciálnych nárokov. Rovnako poukazuje na skutočnosť, že nedostatky žaloby sťažili postup okresného súdu, ktorý tieto nejasnosti uplatnených nárokov musel výzvami odstraňovať. O potrebe týchto procesných úkonov (výziev) svedčí aj obsah podaní sťažovateľa, ktorý na ne reagoval žiadosťami o predĺženie lehoty na podanie vyjadrení (z dôvodu

náročnosti), čo predĺžilo konanie ako také. Pokiaľ sťažovateľ tvrdil, že nič nebránilo nariadeniu pojednávania vo veci, uvedené nezodpovedá skutočnosti, pretože okresný súd postupoval v súlade s procesnými predpismi v rámci prípravy pojednávania, ktoré poznačila skutočnosť, že sťažovateľ sa podstatnú časť doterajšieho priebehu napadnutého konania nachádzal vo výkone trestu, čo sa odrazilo aj na kvalite podanej žaloby, sťaženej komunikácii s právnymi zástupcami a v neposlednom rade aj s komplikáciami spojenými zo zabezpečením prítomnosti sťažovateľa na pojednávaní v prípade, ak by okresný súd určil termín pojednávania v čase výkonu jeho trestu. Všetky tieto skutočnosti a zistenia ústavný súd zohľadnil pri rozhodovaní o požadovanom finančnom zadosťučinení.

19. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu v napadnutom konaní.

20. Ako už bolo uvedené, v doterajšom priebehu konania v trvaní viac ako päť rokov okresný súd dosiaľ nevykonal ani jedno pojednávanie vo veci samej, čo aj napriek všetkým opísaným okolnostiam veci nemožno považovať za postup smerujúci k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa. Z prezentovaného prehľadu relevantných úkonov súdu a strán konania vyplýva, že okresný súd dosiaľ vykonal len procesné úkony súvisiace s prípravou pojednávania. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol vyše dvoch rokov bezdôvodne nečinný od 13. januára 2020 do 8. marca 2022. Rovnako nemožno považovať za efektívny taký postup okresného súdu, ktorý opakovane vyzýva sťažovateľa na doplnenie žaloby a odstránenie jej nedostatkov, za čo nesie procesnú zodpovednosť predovšetkým sťažovateľ.

21. Vychádzajúc z uvedených zistení a zo zbytočných prietáhov v celkom trvaní viac ako 2 rokov a neefektívneho postupu okresného súdu v napadnutom konaní, ústavný súd vyslovil porušenie označených práv sťažovateľa postupom okresného súdu v napadnutom konaní (bod 1 výroku nálezu).

22. Čo sa týka obrany okresného súdu (spočívajúca v dlhodobej práceneschopnosti pôvodnej zákonnej sudkyne a vo funkčnej mladosti zákonnej sudkyne v spojení s jej vysokým nápadom pozn.), treba uviesť, že tieto okolnosti nemôžu byť dôvodom zmarenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a nezbavujú Slovenskú republiku zodpovednosti za prietahy (II. ÚS 481/2017). Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a ústavnej sťažnosti nie je pomenovanie príčin prietáhov v konaní alebo vyvodenie zodpovednosti vo vzťahu k stranám, ich advokátom, sudcom, súdnej administratíve, predsedom súdov či k ministrom spravodlivosti. Rovnako účelom ústavnej sťažnosti nie je dospieť k záveru, či príčiny majú objektívny alebo subjektívny charakter.

23. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu

označených práv sťažovateľov, mu prikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 2 C 78/2018 konal bez zbytočných prietáhov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľa právoplatne skončená (bod 2 výroku nálezu).

IV.

Primerané finančné zadosťučinenie

24. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal. Z § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

25. Sťažovateľ sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 300 000 eur z dôvodov uvedených v ústavnej sťažnosti, poukazujúc na stres a utrpenú ujmu vyplývajúcu z neprimeranej dĺžky súdneho konania, ktorá mala mať vplyv na jeho zdravotný stav, na neuplatnenie sa v osobnom, spoločenskom a pracovnom živote.

26. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, III. ÚS 10/02, I. ÚS 257/08). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESĽP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

27. V okolnostiach posudzovanej veci ústavný súd dospel k záveru, že prispenie sťažovateľa k doterajšej dĺžke napadnutého konania je tak výrazné v porovnaní s neefektívnym postupom okresného súdu, že vedie ústavný súd k záveru, že postačuje aj samotné vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľa spojeného s príkazom konať bez zbytočných prietáhov, preto ústavný súd finančné zadosťučinenie nepriznal (bod 4 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

28. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

29. Ústavný súd priznal aktuálnej právnej zástupkyňi trov konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom podľa § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov pozostávajúce z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby. Za dva úkony uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) patrí odmena v sume dvakrát po 193,50 eur a režijný paušál v sume dvakrát po 11,63 eur. Za úkon vyjadrenie k stanovisku okresného a krajského súdu doručené 16. augusta 2022 ústavný súd odmenu nepriznal, keďže neobsahovalo žiadne nové skutočnosti ani argumentáciu, ktorá by ústavnému súdu nebola známa z obsahu predložených spisov a samotnej sťažnosti.

30. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, tak ako to vyplýva zo súdneho spisu, predstavujú sumu 410,26 eur, ktoré sa vzhľadom na skutočnosť, že právna zástupkyňa je aj platcom dane z pridanej hodnoty, zvyšujú o 20 %. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, tak ako to vyplýva zo súdneho spisu, predstavujú sumu 492,31 eur (bod 4 výroku nálezu).

31. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

32. Toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania (§ 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. októbra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu